

Preuzeto iz elektronske pravne baze **Paragraf Lex**

Ukoliko ovaj propis niste preuzeli sa Paragrafovog sajta ili niste sigurni da li je u pitanju važeća verzija propisa, poslednju verziju možete naći [OVDE](#).

ZAKON

O CRKVAMA I VERSKIM ZAJEDNICAMA

("Sl. glasnik RS", br. 36/2006)

I OSNOVNE ODREDBE

Sloboda veroispovesti

Član 1

Svakome se, u skladu sa Ustavom, jemči pravo na slobodu savesti i veroispovesti.

Sloboda veroispovesti obuhvata: slobodu da se ima ili nema, zadrži ili promeni veroispovest ili versko uverenje, odnosno slobodu verovanja, slobodu ispovedanja vere u Boga; slobodu da se pojedinačno ili u zajednici sa drugima, javno ili privatno, ispoljava verovanje ili versko uverenje učestvovanjem u bogoslužjenju i obavljanjem verskih obreda, verskom poukom i nastavom, negovanjem i razvijanjem verske tradicije; slobodu da se razvija i unapređuje verska prosveta i kultura.

Zabrana verske diskriminacije

Član 2

Niko ne sme biti podvrgnut prinudi koja bi mogla ugroziti slobodu veroispovesti, niti sme biti prisiljen da se izjasni o svojoj veroispovesti i verskim uverenjima ili njihovom nepostojanju.

Niko ne može biti uznemiravan, diskriminisan ili privilegovan zbog svojih verskih uverenja, pripadanja ili nepripadanja verskoj zajednici, učestvovanja ili neučestvovanja u bogoslužjenju i verskim obredima i korišćenja ili nekorišćenja zajemčenih verskih sloboda i prava.

Ne postoji državna religija.

Ograničenja ispoljavanja verske slobode

Član 3

Sloboda veroispovesti ili verskog uverenja može biti podvrgnuta samo onim ograničenjima koja su propisana Ustavom, zakonom i ratifikovanim međunarodnim dokumentima, a neophodna su u demokratskom društvu radi zaštite javne bezbednosti, javnog reda, morala i zaštite slobode i prava drugih.

Verska sloboda se ne sme koristiti tako da ugrožava pravo na život, pravo na zdravlje, prava dece, pravo na lični i porodični integritet i pravo na imovinu, niti tako da se izaziva i podstiče verska, nacionalna ili rasna netrpeljivost.

II PRAVNI POLOŽAJ CRKAVA I VERSKIH ZAJEDNICA

1. Autonomija

Subjekti verske slobode

Član 4

Subjekti verske slobode u smislu ovog zakona su tradicionalne crkve i verske zajednice, konfesionalne zajednice i druge verske organizacije (u daljem tekstu: crkve i verske zajednice).

Sloboda udruživanja i okupljanja

Član 5

Građani imaju slobodu udruživanja i javnog okupljanja radi ispoljavanja verskih ubeđenja, u skladu sa Ustavom i zakonom.

Građani imaju slobodu pristupanja crkvama i verskim zajednicama, u skladu sa zakonom.

Autonomija crkava i verskih zajednica

Član 6

Crkve i verske zajednice su nezavisne od države i jednake pred zakonom.

Crkve i verske zajednice su slobodne i autonomne u određivanju svog verskog identiteta.

Crkve i verske zajednice imaju pravo da samostalno uređuju i sprovode svoj poredak i organizaciju i da samostalno obavljaju svoje unutrašnje i javne poslove.

Autonomna regulativa crkava i verskih zajednica

Član 7

Država ne može ometati primenu autonomnih propisa crkava i verskih zajednica.

Za izvršenje pravosnažnih odluka i presuda koje izdaju nadležni organi crkava i verskih zajednica država pruža odgovarajuću pomoć, na njihov zahtev, u skladu sa zakonom.

Prava sveštenika, odnosno verskih službenika

Član 8

Sveštenike, odnosno verske službenike biraju i postavljaju crkve i verske zajednice, u skladu sa svojim autonomnim propisima.

Vršenje sveštenečke, odnosno verske službe reguliše se autonomnim propisima crkava i verskih zajednica.

Sveštenici, odnosno verski službenici su slobodni i nezavisni u obavljanju bogoslužbene delatnosti koja se vrši u skladu sa zakonom i autonomnim pravom crkve ili verske zajednice.

Sveštenici, odnosno verski službenici ne mogu biti pozvani na odgovornost pred državnim organima za svoje postupanje pri obavljanju bogoslužbene delatnosti koja se vrši u skladu sa stavom 3. ovog člana.

Sveštenik, odnosno verski službenik ima pravo da učestvuje u svim vidovima javnog života, osim ako je to zabranjeno unutrašnjim pravilima ili pojedinačnom odlukom crkve i verske zajednice koja ga postavlja.

Država ne može ograničavati građanska ili politička prava sveštenika, odnosno verskog službenika na osnovu njegovog verskog položaja ili službe koju vrši.

Sveštenik ne može biti pozvan da svedoči o činjenicama i okolnostima koje je saznao prilikom ispovesti.

Ako nadležni državni organ liši slobode sveštenika, odnosno verskog službenika, dužan je da o tome odmah obavesti nadležni organ crkve, odnosno verske zajednice kojoj isti pripada.

Država štiti službenu uniformu i njene delove, kao i obeležja čina i dostojanstva sveštenih lica, odnosno verskih službenika, u skladu sa zakonom i autonomnim pravom crkve ili verske zajednice.

Pravna sposobnost crkava i verskih zajednica

Član 9

Crkve i verske zajednice koje su registrovane u skladu sa ovim zakonom imaju svojstvo pravnog lica.

Organizacione jedinice i ustanove crkava i verskih zajednica mogu steći svojstvo pravnog lica u skladu sa autonomnim propisima crkve, odnosno verske zajednice, a na osnovu odluke nadležnog organa crkve i verske zajednice.

Crkve i verske zajednice mogu svojim aktima menjati i ukidati svoje organizacione jedinice, organe i ustanove koje imaju svojstvo pravnog lica i zahtevati njihovo brisanje iz Registra.

Crkve i verske zajednice, kao i njihove organizacione jedinice i ustanove sa svojstvom pravnog lica, u javnoj upotrebi koriste isključivo službeni naziv pod kojim su registrovane.

Tradicionalne crkve i verske zajednice

Član 10

Tradicionalne crkve su one koje u Srbiji imaju viševjekovni istorijski kontinuitet i čiji je pravni subjektivitet stečen na osnovu posebnih zakona, i to: Srpska Pravoslavna Crkva, Rimokatolička Crkva, Slovačka Evangelička Crkva a. v., Reformatska Hrišćanska Crkva i Evangelička Hrišćanska Crkva a. v.

Tradicionalne verske zajednice su one koje u Srbiji imaju viševjekovni istorijski kontinuitet i čiji je pravni subjektivitet stečen na osnovu posebnih zakona, i to Islamska verska zajednica i Jevrejska verska zajednica.

Srpska Pravoslavna Crkva

Član 11

Srpskoj Pravoslavnoj Crkvi priznaje se kontinuitet sa pravnim subjektivitetom stečenim na osnovu Načertanija o duhovnoj vlasti (Odluka Narodne Skupštine Knjaževstva Srbskog od 21. maja 1836. godine) i Zakona o Srpskoj Pravoslavnoj Crkvi ("Službene novine Kraljevine Jugoslavije", broj 269/1929).

Srpska Pravoslavna Crkva ima izuzetnu istorijsku, državotvornu i civilizacijsku ulogu u oblikovanju, očuvanju i razvijanju identiteta srpskog naroda.

Rimokatolička Crkva

Član 12

Rimokatoličkoj Crkvi se priznaje kontinuitet sa pravnim subjektivitetom stečenim na osnovu Zakona o konkordatu između Kraljevine Srbije i Svete Stolice (Odluka Narodne skupštine Kraljevine Srbije od 26. jula 1914. godine; "Srpske novine", broj 199/1914).

*Slovačka Evangelička Crkva a.v.,
Reformatska Hrišćanska Crkva,
Evangelička Hrišćanska Crkva a. v.*

Član 13

Slovačkoj Evangeličkoj Crkvi a.v., Reformatskoj Hrišćanskoj Crkvi i Evangeličkoj Hrišćanskoj crkvi a. v. priznaje se kontinuitet sa pravnim subjektivitetom stečenim na osnovu Zakona o Evangeličko-hrišćanskim crkvama i o Reformovanoj hrišćanskoj crkvi Kraljevine Jugoslavije ("Službene novine Kraljevine Jugoslavije", broj 95/1930).

Jevrejska zajednica

Član 14

Jevrejskoj zajednici se priznaje kontinuitet sa pravnim subjektivitetom stečenim na osnovu Zakona o verskoj zajednici Jevreja u Kraljevini Jugoslaviji ("Službene novine Kraljevine Jugoslavije", broj 301/1929).

Islamska zajednica

Član 15

Islamskoj zajednici se priznaje kontinuitet sa pravnim subjektivitetom stečenim na osnovu Zakona o islamskoj verskoj zajednici Kraljevine Jugoslavije ("Službene novine Kraljevine Jugoslavije", broj 29/1930).

Konfesionalne zajednice

Član 16

Konfesionalne zajednice su sve one crkve i verske organizacije čiji pravni status je bio regulisan prijavom u skladu sa Zakonom o pravnom položaju verskih zajednica ("Službeni list FNRJ", broj 22/1953) i Zakonom o pravnom položaju verskih zajednica ("Službeni glasnik SRS", broj 44/1977).

2. Registracija

Registar crkava i verskih zajednica

Član 17

Ministarstvo nadležno za poslove vera (u daljem tekstu: Ministarstvo) vodi Registar crkava i verskih zajednica (u daljem tekstu: Registar).

Postupak registracije verskih organizacija

Član 18

Za upis crkava i verskih zajednica u Registar Ministarstvu se podnosi prijava koja sadrži:

- 1) naziv crkve ili verske zajednice;
- 2) adresu sedišta crkve ili verske zajednice;
- 3) ime, prezime i svojstvo lica ovlašćenog da predstavlja i zastupa crkvu ili versku zajednicu.

Verske organizacije, osim onih iz člana 10. ovog zakona, za upis u Registar podnose Ministarstvu zahtev koji sadrži:

- 1) odluku o osnivanju verske organizacije sa imenima, prezimenima, brojevima identifikacionih dokumenata i potpisima osnivača od najmanje 0,001% punoletnih državljana Republike Srbije koji imaju prebivalište u Republici Srbiji prema poslednjem zvaničnom popisu stanovništva ili stranih državljana sa stalnim boravkom na teritoriji Republike Srbije;
- 2) statut ili drugi dokument verske organizacije koji sadrži: opis organizacione strukture, način upravljanja, prava i obaveze članova, način osnivanja i gašenja organizacione jedinice, spisak organizacionih jedinica sa svojstvom pravnog lica i druge podatke od značaja za versku organizaciju;
- 3) prikaz osnova verskog učenja, verskih obreda, verskih ciljeva i osnovnih aktivnosti verske organizacije;
- 4) podatke o stalnim izvorima prihoda verske organizacije.

Naziv verske organizacije

Član 19

U Registar se ne može upisati verska organizacija čiji naziv sadrži naziv ili deo naziva koji izražava identitet crkve, verske zajednice ili verske organizacije koja je već upisana u Registar ili koja je ranije podnela zahtev za upis.

Rešavanje o zahtevu za upis u Registar

Član 20

O zahtevu za upis u Registar Ministarstvo rešava u roku od 60 dana od dana prijema urednog zahteva i potrebne dokumentacije.

Ako je zahtev nepotpun ili je naziv suprotan članu 19. ovog zakona Ministarstvo će pozvati podnosioca da zahtev dopuni ili ispravi u roku od 30 dana. Ako zahtev u navedenom roku ne bude dopunjen ili ispravljen, Ministarstvo će odbaciti zahtev.

Verska organizacija prijavljena po propisima o udruženjima koja ne podnese zahtev za upis u Registar u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog zakona neće se smatrati verskom organizacijom u smislu ovog zakona.

Ministarstvo donosi rešenje o odbijanju zahteva za upis verske organizacije u Registar ako su njeni ciljevi, učenje, obredi ili delovanje suprotni Ustavu i javnom poretku ili ako ugrožavaju život, zdravlje, slobodu i prava drugih, prava dece, pravo na lični i porodični integritet i pravo na imovinu.

Pri donošenju rešenja o zahtevu za upis u Registar Ministarstvo uzima u obzir i odluke Evropskog suda za ljudska prava, kao i upravne ili sudske odluke u pogledu registracije ili delovanja određene verske organizacije u jednoj ili više država članica Evropske unije.

Upisom u Registar verska organizacija stiče svojstvo pravnog lica.

Ukoliko Ministarstvo ne donese rešenje u roku iz stava 1. ovog člana smatraće se da je odobren upis verske organizacije u Registar.

Sadržina Registra

Član 21

U Registar se upisuje: naziv crkve, verske zajednice ili verske organizacije; sedište i adresa; organizacioni oblici i teritorijalna organizacija; ime i prezime, adresa i svojstvo lica ovlašćenog da predstavlja i zastupa crkvu, versku zajednicu ili versku

organizaciju; broj i datum rešenja o upisu; broj i datum rešenja o brisanju iz prethodnog registra pravnih lica, kao i sve promene upisanih podataka.

U Registar se unose i podaci o verskim školama, kulturnim ustanovama i udruženjima, humanitarnim, dobrotvornim i zdravstvenim organizacijama čiji je osnivač crkva, verska zajednica ili verska organizacija, kao i podaci o privrednoj ili drugoj delatnosti koju obavlja crkva, verska zajednica ili verska organizacija.

O promeni podataka koji se unose u Registar crkva, verska zajednica ili verska organizacija dužna je da obavesti Ministarstvo u roku od 30 dana od njihovog nastupanja.

Propis kojim se bliže uređuje sadržina i način vođenja Registra donosi ministar nadležan za poslove vera.

Brisanje iz Registra

Član 22

Ministarstvo donosi rešenje o brisanju iz Registra:

- 1) ako crkva, verska zajednica ili verska organizacija podnese takav zahtev;
- 2) ako nastupe razlozi zbog kojih se odbija upis u Registar;
- 3) ako je pravosnažnom sudskom presudom ustanovljeno da verska organizacija ostvaruje ciljeve drugačije od onih radi kojih je osnovana.

Pravni lek

Član 23

Rešenje o upisu, odbacivanju zahteva za upis, odbijanju upisa ili brisanju iz Registra je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.

Postupak sa imovinom

Član 24

Na imovinu crkve, verske zajednice ili verske organizacije koja je brisana iz Registra shodno se primenjuju propisi o udruženjima.

Nadzor

Član 25

Nadzor nad sprovođenjem ovog zakona vrši ministarstvo nadležno za poslove vera.

3. Imovina i finansiranje

Imovina

Član 26

Crkve i verske zajednice obezbeđuju sredstva za obavljanje svoje delatnosti od prihoda iz sopstvene imovine, zadužbina, legata i fondova, nasleđivanja, poklona i priloga, drugih pravnih poslova i delatnosti na neprofitnim osnovama, u skladu sa zakonom.

Crkve i verske zajednice samostalno upravljaju svojom imovinom i novčanim sredstvima, u skladu sa sopstvenim autonomnim propisima.

Crkve i verske zajednice mogu da obavljaju privrednu ili drugu delatnost na način i u skladu sa propisima kojima je uređeno obavljanje tih delatnosti.

Zaštita imovine

Član 27

Sakralna i kulturna baština crkava i verskih zajednica, uključujući i nepokretna kulturna dobra, ne može biti predmet prinudnog izvršenja ili otuđenja u postupku stečaja ili prinudnog poravnanja.

Do donošenja propisa o vraćanju imovine crkava i verskih zajednica nadležni državni organ ili organ lokalne samouprave može im na njihov zahtev, u skladu sa zakonom, ustupiti na korišćenje oduzetu imovinu ili njene delove.

Saradnja države sa crkvama i verskim zajednicama

Član 28

Država sarađuje sa crkvama i verskim zajednicama radi unapređivanja verske slobode i ostvarivanja opšteg dobra i zajedničkog interesa.

Radi unapređivanja verske slobode i saradnje sa crkvama i verskim zajednicama, u obostranom interesu, država može da materijalno pomaže crkve i verske zajednice.

Socijalna prava sveštenika, odnosno verskih službenika

Član 29

Sveštenici, odnosno verski službenici imaju pravo na zdravstveno i penzijsko i invalidsko osiguranje, u skladu sa zakonom.

Radi unapređivanja verske slobode, u saglasnosti sa crkvama i verskim zajednicama, sredstva za zdravstveno i penzijsko i invalidsko osiguranje sveštenika odnosno verskih službenika mogu se obezbediti u budžetu Republike Srbije, u skladu sa zakonom.

Ako se u budžetu Republike Srbije obezbede sredstva, Vlada utvrđuje iznose sredstava za ostvarivanje socijalnih prava sveštenika odnosno verskih službenika, ravnopravno i srazmerno broju vernika pojedinih crkava i verskih zajednica, prema poslednjem popisu stanovništva u Republici, pri čemu se na crkve i verske zajednice sa malim brojem vernika može primeniti načelo pozitivne diskriminacije.

Crkve i verske zajednice mogu osnivati samostalne fondove za socijalno odnosno zdravstveno i penzijsko i invalidsko osiguranje svojih sveštenika odnosno verskih službenika, u skladu sa svojim autonomnim propisima.

Sveštenik, odnosno verski službenik koji je strani državljanin, vrši trajnu službu u skladu sa zakonom i autonomnim pravom crkve ili verske zajednice i ima stalni boravak u Republici Srbiji, uživa sva prava iz ovog člana, u skladu sa zakonom.

Poreske olakšice

Član 30

Prilikom obavljanja delatnosti i obezbeđivanja prihoda u skladu sa ovim zakonom crkve i verske zajednice mogu biti potpuno ili delimično oslobođene poreskih i drugih obaveza, u skladu sa zakonima kojima se uvodi odgovarajući javni prihod.

Fizička i pravna lica koja daju priloge i poklone crkvama i verskim zajednicama mogu biti oslobođena odgovarajućih poreskih obaveza, u skladu sa zakonima kojima se uvodi odgovarajući javni prihod.

III DELATNOST CRKAVA I VERSKIH ZAJEDNICA

1. Bogoslužbena delatnost

Bogoslužbeni prostor

Član 31

Crkve i verske zajednice obavljaju bogosluženje, verske obrede i ostale verske delatnosti u hramovima, drugim zgradama i prostorima u njihovom vlasništvu ili u iznajmljenim prostorima.

Bogosluženje, verski obredi i ostale verske delatnosti mogu se obavljati i na javnim mestima, odnosno otvorenim prostorima, kao i na mestima vezanim za značajne istorijske događaje ili ličnosti, u skladu sa zakonom.

Bogoslužbeni prostor i vreme su zaštićeni i nepovredivi, u skladu sa Ustavom i zakonom i autonomnim pravom crkava i verskih zajednica.

Bogosluženje i verski obredi se mogu obavljati na zahtev nadležnog organa i u bolnicama, vojnim i policijskim objektima, zavodima za izvršenje krivičnih sankcija i drugim institucijama i objektima, a u školama, ustanovama socijalne i dečje zaštite samo u prigodnim prilikama.

Nadležni organi institucija iz stava 4. ovog člana dužni su da u skladu sa mogućnostima obezbede vršenje bogoslužnja i verskih obreda na zahtev članova tih institucija ili na zahtev korisnika njihovih usluga.

Crkve i verske zajednice, u dogovoru sa nadležnim organom institucije, određuju način i uslove pod kojima će udovoljiti zahtevima da se u njoj povremeno, stalno ili prigodno obavljaju bogosluženje i verski obredi.

Graditeljstvo

Član 32

Crkve i verske zajednice mogu samostalno u skladu sa zakonom podizati hramove i druga zdanja za bogoslužbene potrebe, kao i parohijske domove, manastirske konake, administrativnoupravne zgrade, škole, internate i bolnice (u daljem tekstu: verski objekti).

Crkve i verske zajednice mogu graditi i stambene zgrade, proizvodne i druge objekte, u skladu sa zakonom.

Nadležni organ jedinice lokalne samouprave dužan je da prilikom izrade urbanističkih planova razmotri iskazane potrebe crkava i verskih zajednica za izgradnju verskih objekata.

Izgradnja, adaptacija i rekonstrukcija verskih objekata može se izvoditi po donošenju odluke crkve ili verske zajednice, dobijanju potrebnih dozvola predviđenih zakonom i propisima koji regulišu ovu oblast, kao i saglasnosti nadležnog ministarstva i uz stručni nadzor nadležnog državnog organa.

Nadležni državni organ je dužan da poštuje pravo crkve i verske zajednice da samostalno organizuje i vodi radove i da utvrđuje namenu, stil i opremanje objekta, u skladu sa zakonom i autonomnim propisima crkava i verskih zajednica.

Nadležni državni organ i organ lokalne samouprave može da u budžetu predvidi sredstva za izgradnju, održavanje i obnovu verskih objekata, u skladu sa potrebama i mogućnostima.

U hramovima i drugim zdanjima za bogoslužbene potrebe koji su u vlasništvu crkve i verskih zajednica, kao i zemljištu na kome su izgrađeni ti objekti, može se vršiti sahranjivanje na osnovu odluke nadležnog organa crkve, odnosno verske zajednice.

Dobrotvorna delatnost

Član 33

Crkve i verske zajednice u okviru svoje socijalne i dobrotvorne delatnosti mogu osnivati odgovarajuće ustanove i organizacije, u skladu sa zakonom.

Socijalna i dobrotvorna delatnost crkava i verskih zajednica je odvojena od njihove bogoslužbene delatnosti.

Crkve i verske zajednice, kao i ustanove i organizacije iz stava 1. ovog člana, dužne su da u vršenju socijalne i dobrotvorne delatnosti vidno istaknu svoj puni naziv pod kojim su registrovane, a u slučaju ustanova i organizacija i puni naziv crkve ili verske zajednice koja je njihov osnivač.

2. *Obrazovna delatnost*

Verske obrazovne ustanove

Član 34

Crkve i verske zajednice mogu osnivati ustanove radi obrazovanja budućih sveštenika odnosno verskih službenika, unapređivanja duhovne i teološke kulture i drugih srodnih ciljeva (u daljem tekstu: verske obrazovne ustanove).

Osnivanje obrazovnih ustanova prema opštim propisima

Član 35

Crkve i verske zajednice mogu osnivati i predškolske ustanove, osnovne škole, gimnazije, stručne i umetničke srednje i visoke škole, fakultete i univerzitete, u skladu sa zakonom.

Verske obrazovne ustanove u sistemu obrazovanja

Član 36

Crkva i verska zajednica može pokrenuti postupak verifikacije, odnosno akreditacije verske obrazovne ustanove radi uključivanja u sistem obrazovanja, u skladu sa propisima o obrazovanju.

Verske obrazovne ustanove koje dobiju verifikaciju, odnosno akreditaciju imaju pravo na finansiranje iz budžeta, srazmerno broju vernika prema poslednjem popisu stanovništva u Republici.

Radi unapređivanja verske slobode i prosvete, država može pružati finansijsku pomoć i verskim obrazovnim ustanovama koje nisu uključene u sistem obrazovanja.

Autonomija verskih obrazovnih ustanova

Član 37

Verske obrazovne ustanove imaju organizacionu i programsku autonomiju.

Crkva i verska zajednica samostalno utvrđuje nastavni plan i program, udžbenike i priručnike, postavlja i razrešava nastavno i ostalo osoblje i vrši nadzor nad radom verske obrazovne ustanove.

Verske obrazovne ustanove uključene u sistem obrazovanja dužne su da poštuju uslove i standarde koji važe u sistemu obrazovanja, u skladu sa propisima o obrazovanju.

Član 38

Svedočanstva i diplome verifikovanih odnosno akreditovanih verskih obrazovnih ustanova imaju isto pravno dejstvo kao i odgovarajuća svedočanstva i diplome stečene u državnim obrazovnim ustanovama.

Svedočanstva i diplome stečene u ostalim verskim obrazovnim ustanovama po sprovedenom postupku utvrđivanja ekvivalencije pred nadležnim državnim organom mogu imati isto pravno dejstvo kao i odgovarajuća svedočanstva i diplome stečene u državnim obrazovnim ustanovama.

Socijalna prava učenika i studenata verskih obrazovnih ustanova

Član 39

Redovni učenici i studenti verskih obrazovnih ustanova imaju pravo na zdravstvenu i socijalnu zaštitu, učenički i studentski standard i odlaganje i civilno služenje vojnog roka, a njihovi roditelji pravo na dečiji dodatak, pod istim uslovima koji važe za učenike i studente državnih obrazovnih ustanova.

Verska nastava u državnim i privatnim školama

Član 40

Jemči se pravo na versku nastavu u državnim i privatnim osnovnim i srednjim školama, u skladu sa zakonom.

3. Kulturna delatnost

Nosioci kulturne i naučne delatnosti

Član 41

Nosioci kulturne i naučne delatnosti crkava i verskih zajednica su manastiri, riznice, muzeji, arhivi, naučnoistraživačke ustanove, biblioteke, specijalizovane škole i ustanove, umetničke i konzervatorsko-restauratorske radionice, kulturno-umetnička društva, horovi i druge ustanove i udruženja.

Verska zdanja i ustanove od izuzetnog istorijskog, nacionalnog i kulturnog značaja uživaju posebnu zaštitu, brigu i finansijsku podršku državnih organa i organa lokalne samouprave.

Zaštita sakralnog nasleđa i kulturnih dobara

Član 42

Crkve i verske zajednice mogu osnivati stručne i naučne ustanove za zaštitu sakralnog nasleđa u okviru jedinstvenog sistema zaštite, u skladu sa zakonom.

Verifikovane ustanove iz prethodnog stava mogu uživati finansijsku podršku iz budžeta Republike Srbije ili budžeta jedinice lokalne samouprave.

Informativna i izdavačka delatnost

Član 43

Radi unapređivanja verske slobode i slobode informisanja crkve i verske zajednice imaju pravo da u skladu sa Ustavom i zakonom koriste javni radiodifuzni servis, kao i da samostalno ostvaruju sopstvenu informativnu i izdavačku delatnost.

Crkve i verske zajednice dužne su da u svojoj informativnoj i izdavačkoj delatnosti vidno navedu svoj puni naziv.

U obaveštavanju javnosti o svojim aktivnostima crkve i verske zajednice su dužne da jasno navedu prirodu i sadržaj određene aktivnosti.

Finansiranje kulturnih i naučnih ustanova i programa

Član 44

Radi unapređivanja verske slobode i kulture nadležni državni organ i organ lokalne samouprave može, u skladu sa mogućnostima, da obezbeđuje dotacije crkvama i verskim zajednicama za njihove kulturne i naučne ustanove i programe.

Crkve i verske zajednice imaju pravo da konkurišu za dodelu sredstava za realizaciju kulturnih i naučnih programa kod nadležnih državnih organa i komisija pod istim uslovima kao i druga pravna i fizička lica.

IV PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Rok za donošenje podzakonskog akta

Član 45

Propis za izvršavanje ovog zakona ministar nadležan za poslove vera doneće u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Stupanje ovog zakona na snagu

Član 46

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".